

Publicerad 2007-03-03 11:34 av Anna-Victoria

Soluppgång i skogens vrå!

Tänk dig soluppgångens färger över havet,
starka färger likt känslor.

Färgar de ditt sinne i moll och i dur,
dina ögons färger ger liv åt själen,
i själens spegel vill jag drunkna.

Tänk dig soluppgångens färger i siluett,
då har allting redan skett.

Lägger man då sig till ro,
månen börjar sin stilla ban.

Skimrar som silver i din man,
i skymningens timma svärmeriet bo.

Månens silversken över tjärnens brunn,
vad bär den för hemligheter?

Tjärnens brunn lik kyssar mun,
längtande suktande djupa,
som själens spegel, stjärnen ropar!
i djupet lurar gåtans lösning.

Vem är du, skogens speleman, tjärnens härskare?

Din felas lockande toner,
förtrollande toner blir färger.

Färger som förnimmer i känslor.

Skogens speleman, näcken, lockar älvorna till dans.

Själen ger liv åt spelemannen invid bäckens kant,

invid soluppgångens rand.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anna-Victoria med Poeter.se id #14728 innehar upphovsrätten